

Jezus weende

Lucas 19:41-44

Halverwege de Olijfberg – met een prachtig uitzicht op de oude stad Jeruzalem en de resten van het oude tempelcomplex – staat een rooms-katholiek kerkje.
Het heeft de Latijnse naam Dominus Flevit gekregen.
In ons Nederlands is dat: de Heer weende.
Het kerkje is gebouwd in de vorm van een traan.
Terwijl het verkeer beneden aan de voet van de Olijfberg onverstoorbaar verder raast ... is het een schitterende plek om even stil te staan.
Om even terug te denken aan het moment dat Jezus weende.
Over zijn volk en over de stad.
Dominus Flevit: de Heer weende.

Jezus weende over Jeruzalem.
We zijn dat niet gewend om Jezus zo te zien.
Zeker niet op dit moment.
De mensen om Hem heen zijn door het dolle heen:
*"Hosanna, gezegend Hij, die komt,
De Koning, in de naam van de Heer."*
Rijdend op een ezel daalt Jezus de Olijfberg af.
Straks zal Hij door de Leeuwenpoort de stad Jeruzalem binnen rijden.
Als een koning. Als de vorst van de shaloom, van de vrede.
Dan zal het uit zijn met de heerschappij van de Romeinen.
God zal opnieuw zijn Koninkrijk beginnen.

Maar Jezus weende.
Als Jezus weent, als Jezus in tranen uitbarst, dan is er iets dat zijn ziel verscheurt.
Dit is zijn opgang naar Jeruzalem, de stad van de vrede.
Maar met zijn boodschap van echte vrede krijgt Jezus hier geen voet aan de grond.
Hij weet dat zijn opgang naar Jeruzalem zal eindigen aan een kruis.
Ze zullen Hem wikken, wegen, afkeuren, ongeschikt achten, zoals bouwvakkers een steen afkeuren.
'Weg met de Koning van de vrede.'
'Aan het kruis met Hem!'

Zie hier de tragiek van het volk van Israël.
Gods uitverkoren volk was het.
Maar er zit een schaduwkant aan die uitverkiezing.
"Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient."
'Als ook jij op deze dag eens wist wat vrede brengt.'
Het is het oude liedje dat ook de profeten vóór Jezus in alle toonaarden hadden gezongen.
God zag wel degelijk naar zijn volk om.
Maar Israël heeft het niet opgemerkt.
Ze hebben Gods liefde afgewezen.
In eigenwaan hebben de nakomelingen van abraham, Isaäk en Jacob hun Messias – en met Hem hun God – verworpen.
Het oordeel zal over Jeruzalem komen.
"Omdat gij de tijd niet hebt opgemerkt dat God naar u omzag."
'Omdat je geen oog hebt gehad voor het moment waarop God je kwam opzoeken.'
Dominus Flevit – de Heer weende.
Om Jeruzalem en om zijn volk.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Stille Week 2002